



Kinderopvang een gewone zaak?

*Enquête over de effecten
van de nieuwe wet op de kinderopvang*

SP-eerste weg links



Tweede-Kamerfractie, Plein 2, Postbus 20018, 2500 EA 's-Gravenhage
T (070) 318 30 44 F (070) 318 38 03 E kamer@sp.nl I www.sp.nl

Kinderopvang: een gewone zaak?

*Enquête over de effecten
van de nieuwe wet
op de kinderopvang*

A. Gerkens
Tweede-Kamerlid SP

Drs. R. Kappelhof
*Beleidsmedewerker
SP Tweede-Kamerfractie*

Dr. I. Palm
Wetenschappelijk Bureau SP

Den Haag, juli 2005

Tweede-Kamerfractie SP
Postbus 20018
2500 EA 's-Gravenhage
T (070) 318 30 44
F (070) 318 38 03
E sp@sp.nl
I www.sp.nl

Inhoud

<i>Samenvatting</i>	<i>7</i>
<i>1. Inleiding</i>	<i>9</i>
<i>2. Opzet en uitvoering</i>	<i>11</i>
<i>3. Uitkomsten peiling</i>	<i>13</i>
<i>4. De meningen</i>	<i>17</i>
<i>5. Conclusies en aanbevelingen</i>	<i>21</i>
<i>Slotwoord</i>	<i>23</i>

Kinderopvang: een gewone zaak?

Samenvatting

De op 1 januari 2005 ingevoerde nieuwe wet op de Kinderopvang betekende ingrijpende wijzigingen voor ouders en verzorgers. Mede vanwege verontrustende signalen heeft de SP begin 2005 een peiling gehouden onder ouders en verzorgers over de gevolgen van de nieuwe wet.

Uit deze peiling blijkt dat tweederde van de ondervraagden ontevreden of zeer ontevreden is over de nieuwe wet. Problemen hebben mensen vooral met het voorschieten (ruim de helft) en het te kort schieten van de bijdrage van het Rijk (de helft) of indien men hiervoor in aanmerking komt de gemeentelijke regeling.

Hoewel een kleine verbetering lijkt opgetreden in de bereidheid tot bijdragen door werkgevers, is het percentage ouders van wie slechts één of geen van beide werkgevers betalen, nog steeds bedroevend laag (bijna 60 procent).

Uit deze peiling komen ook sterke signalen dat de opvang voor een aantal mensen minder toegankelijk is geworden (ruim 10 procent).

Het lijkt er op dat de doelstelling van de minister, goede en betaalbare opvang in de strijd voor de emancipatie en tegen de vergrijzing, met deze wet niet wordt gehaald.

De SP pleit dan ook voor een snelle evaluatie. Daarnaast doet zij de volgende drie aanbevelingen.

- Stort de werkgeversbijdrage en de bijdrage van de overheid elke eerste dag van de maand en controleer eenmalig via een jaarrekening, dat laatste voorkomt ook een veel bureaucratie.
- Maak de werkgeversbijdrage verplicht en werk op lange termijn aan een loonheffing zodat alle werkgevers evenredig bijdragen aan de kinderopvang.
- Toets gemeentelijke regelingen en hun uitwerking en doe onderzoek naar de toegankelijkheid van kinderopvang.

Kinderopvang: een gewone zaak?

1. Inleiding

Op 1 januari 2005 werd de nieuwe wet op de kinderopvang van kracht. De bedoeling van deze wet is door het instellen van een wettelijke aanspraak op tegemoetkomingen in de kosten van kinderopvang, voor ouders en andere verzorgers de combinatie van arbeid en zorg te vergemakkelijken en de toegankelijkheid van de kinderopvang te vergroten. Hierdoor zou de arbeidsdeelname bevorderd worden.

In de wet wordt de zogenaamde tripartiete financiering van de kosten van de kinderopvang door werkgevers, overheid en ouders geregeld.

In plaats van een maandelijkse ouderbijdrage te betalen moeten ouders en verzorgers sinds 1 januari zelf de gehele bijdrage betalen en kunnen zij vervolgens vergoeding voor de opvang terugvragen bij het Rijk en de werkgever. Die verandering heeft nogal wat voeten in de aarde gehad. In aanloop op deze wetswijziging kreeg de SP fractie dan ook behoorlijk wat verontrustende klachten binnen. De SP besloot daarom een peiling te houden onder ouders en verzorgers naar hun mening en ervaring met deze nieuwe wet.

Het doel van de enquête is inzicht te krijgen of er en zo ja, welke knelpunten in de nieuwe wet liggen.

Kinderopvang: een gewone zaak?

2. Opzet en uitvoering

In 57 verschillende gemeenten is een grote hoeveelheid flyers verspreid onder verschillende kinderdagverblijven. Op de flyer werden mensen opgeroepen via de website van de SP een vragenlijst in te vullen. De vragenlijst bestond uit 13 meerkeuze en één open vraag. Mensen die niet beschikten over internet konden telefonisch aan de enquête meedoen. De enquête onder de ouders en verzorgers liep van 15 januari tot 15 april 2005.

In totaal hebben 216 mensen meegedaan aan de peiling, waardoor een redelijk beeld kan worden geschetst van de knelpunten die ouders ervaren met de nieuwe wet.

Kinderopvang: een gewone zaak?

3. Uitkomsten peiling

Wijze van informeren

Op de vraag hoe mensen geïnformeerd zijn over de regels van de nieuwe wet antwoordde veruit de grootste groep ouders en de verzorgers dat zij de informatie hebben verkregen via het kinderdagverblijf en/of de gastouder.

Tabel 1. Wijze van informeren

kinderdagverblijf/gastouder	131	63%
werkgever, FNV	11	5%
voorlichtingsboekje	15	7%
website	8	4%
alle vier	4	2%
zelf gaan zoeken	22	11%
media, krant	5	2%
bekenden	2	1%
niet geïnformeerd	11	5%
Niet ingevuld	7	
Totaal	216	

De meeste mensen hebben informatie ontvangen. In de meeste gevallen via de geëigende kanalen, het kinderdagverblijf, de werkgever of via het voorlichtingsboekje of de site (81 procent). Bijna een op de vijf ouders (19 procent) heeft de informatie echter zelf moeten zoeken (bijvoorbeeld via krant of bekenden) of is niet geïnformeerd.

Voldoende informatie

Driekwart van de ouders (75 procent) vond de informatie voldoende, een kwart van de ouders vond van niet.

Tabel 2. Voldoende informatie

	Ja	nee	onb	totaal
kinderopvang	98 (78%)	28 (22%)	5	131
werkgever	6 (55%)	5 (45%)		11
voorlichtingsboekje	13 (87%)	2 (13%)		15
website	7 (88%)	1 (12%)		8
zelf	19 (70%)	8 (30%)	2	29

Kinderopvang: een gewone zaak?

De minste tevredenheid is er over de informatie via de werkgever. De grootste tevredenheid is er over de informatie via het voorlichtingsboekje of website.

Afsluiten contract

Het afsluiten van het contract verliep voor de meeste ouders goed (80 procent). Een op de vijf ouders was echter minder tevreden, 15 procent van de ouders beoordeelde het afsluiten van contracten als matig, 5 procent als slecht.

In totaal 26 ouders hebben deze vraag niet ingevuld.

Bijdragen werkgevers

In de bijdragen van werkgevers is een verschuiving opgetreden na de invoering van de wet ten opzichte van voor de invoering.

	voor	na
beiden wel	50 (26,5%)	77 (41%)
1 werkgever	88 (47%)	74 (39%)
beiden niet	50 (26,5%)	38 (20%)
geen werkgever	13	16
onbekend	15	11
Totaal	216	216

Het percentage ouders bij wie beide werkgevers bijdragen is gestegen van 26,5 naar 41 procent. De percentages ouders bij wie slechts één of geen van beide werkgevers bijdragen zijn gedaald.

Nagegaan is vervolgens in hoeverre de situatie voor ouders wat betreft bijdragen werkgevers is veranderd, in gevallen waar voor de wet beide, één of geen van beiden werkgevers bijdroegen.

	Voor de wet		
	Beiden wel	1 werkgever	geen van beiden
na de wet:			
Beiden wel	40 (80%)	31 (36%)	4 (9%)
1 werkgever	9 (18%)	51 (60%)	11 (26%)
beiden niet	1 (2%)	3 (4%)	28 (65%)
geen werkgever		3	3
onbekend			4
totaal	50	88	50

Deze nadere analyse toont aan dat bij 36 procent van de ouders van wie één van de werkgevers betaalde, na invoering beiden betalen. Bij 35 procent van de ouders van wie geen van de werkgevers betaalden, betalen nu één of beide werkgevers. Een positieve ontwikkeling dus. Dezelfde analyse laat echter ook zien dat bij 20 procent van de ouders van wie beide werkgevers betaalden, na invoering van de wet slechts één of geen van de werkgevers betalen.

Hoewel er vooruitgang in lijkt te zitten, is er nog steeds sprake van een hoog percentage ouders bij wie slechts één of geen van beide werkgevers betaalt, namelijk bijna 60 procent.

Tegemoetkoming belastingdienst

Meer dan 90 procent van de ondervraagden zegt een bijdrage van het Rijk te krijgen. Iets minder dan de helft van deze mensen geeft aan dat dit onvoldoende is, iets meer dan de helft vindt de bijdrage voldoende.

Vervolgens zijn de gegevens gescheiden van de mensen bij wie beide werkgevers bijdragen, van de mensen bij wie slechts een werkgever bijdraagt, en van de mensen bij wie geen van beide werkgevers bijdraagt.

Tabel 4. Bijdrage Rijk in relatie met bijdragen werkgevers

	Beiden wel	1 werkgever	beiden niet
Bijdrage overheid:			
Voldoende	41 (57%)	33 (49%)	12 (52%)
Onvoldoende	31 (43%)	34 (51%)	11 (48%)
Niet	3	4	7
Onbekend	2	3	8
Totaal	77	74	38

Opvallend is dat een aantal mensen geen bijdrage van de Rijk ontvangt. Mogelijk dat zij op grond van hun inkomen hiervoor niet in aanmerking komen. Dat is echter niet waarschijnlijk, zeker indien geen van beide werkgevers bijdraagt. Mogelijk dat hier sprake is van onvoldoende informatievoorziening.

Meer dan de helft van de mensen bij wie slechts een van beide werkgevers bijdraagt, vindt de rijksbijdrage onvoldoende. Ook bij mensen bij wie beide of geen van beide werkgevers bijdragen, vindt bijna de helft dit onvoldoende.

De ‘tripartiete’ regeling is voor een groot aantal mensen duidelijk onvoldoende.

Gemeentelijke regelingen

Op de vraag of men een beroep kan doen op gemeentelijke regelingen antwoordden 17 mensen bevestigend. Deze bijdrage was voor eenderde van de mensen onvoldoende en voor tweederde van de mensen voldoende.

In principe kunnen alleen mensen een beroep doen op de gemeentelijke regeling als ze geen werkgever hebben en bijvoorbeeld in een reïntegratietraject zitten. Van de 16 mensen zonder werkgever, gaven er 6 aan geen gemeentelijke bijdrage te ontvangen. Zes mensen ontvingen deze wel, voor de helft was het onvoldoende. Van 4 mensen is dit onbekend.

Het voorschieten

De vraag of het voorschieten een probleem vormt, werd door 186 mensen beantwoord.

Tabel 5. Problemen met de voorschotten

Ja	105 (56%)
Nee	81 (44%)
Onbekend	30
Totaal	216

Voor meer dan de helft van de mensen vormt het betalen van de voorschotten dus een probleem.

Kinderopvang: een gewone zaak?

Verandering uurprijs

De vraag over mogelijke tariefswijzigingen is door 132 mensen ingevuld. Hiervan geven 80 mensen (61 procent) aan dat de tarieven niet zijn veranderd, 52 mensen geven aan (39 procent) dat de tarieven wel zijn gewijzigd.

De verandering in uurprijs is slechts door 29 van de 52 mensen ingevuld. Voor 26 mensen is deze omhoog gegaan, voor 3 mensen omlaag.

De verhoging is van gemiddeld 4,96 naar gemiddeld 5,41 euro per uur. De verlaging van gemiddeld 5,84 naar gemiddeld 5,65 euro per uur.

Het lijkt erop dat een deel van de kinderdagverblijven hun prijzen hebben opgetrokken richting maximaal subsidiabele prijs. De marktwerking heeft dus niet geleid tot de beoogde prijsverlaging.

Meer/minder opvang

31 Mensen geven aan dat ze na de nieuwe wet een wijziging hebben aangebracht in het aantal uren opvang. Van deze mensen hebben 21 mensen besloten minder uren zorg te nemen, dat is 11 procent van het aantal mensen dat deze vraag heeft ingevuld (190 mensen). Gemiddeld nemen deze mensen 9,5 uur minder zorg af.

De toegankelijkheid van de kinderopvang lijkt dus in het geding.

Andere opvang

In totaal 17 mensen hebben na de invoering van de wet gekozen voor opvang in eigen kring of crèche. Acht van deze mensen hebben tevens het aantal uren opvang op het kinderdagverblijf verminderd. Voor tien mensen geldt dat niet of is dat onbekend. Mogelijk gaat het hier om mensen voor wie de opvang ook minder toegankelijk is geworden.

Tevredenheid

Het resultaat op de vraag of mensen tevreden zijn is verwerkt in tabel 6.

Tabel 6. Tevredenheid over de nieuwe wet

Zeer tevreden	14 (7%)
Tevreden	39 (19,5%)
Ontevreden	68 (34%)
Zeer ontevreden	79 (39,5%)
Onbekend	16
Totaal	200

Ruim tweederde (bijna 74 procent) is dus ontevreden of zeer ontevreden over de nieuwe wet.

4. De meningen

De laatste vraag van de enquête bestond uit een open vraag, waar aanvullende opmerkingen of commentaren konden worden geplaatst. De belangrijkste bevindingen staan in dit hoofdstuk.

Het voorschieten

In de antwoorden op de open vraag worden de problemen met het voorschieten onderstreept. Veel ouders moeten zich in allerlei bochten wringen om de touwtjes aan elkaar te kunnen knopen.

‘Wij moeten 724 euro betalen op de eerste van de maand. Onze inkomsten zijn ongeveer achthonderd euro per maand plus vierhonderd euro studentenlening. Daar moet ook nog de huur en alles vanaf. Wij komen dus in extreme moeilijkheden als we het bedrag moeten voorschieten. Ik zorg er nu voor dat het bedrag niet afgeschreven kan worden vanwege te weinig saldo (overmaken naar spaarrekening). Ook zorg ik ervoor dat ik genoeg geld pin om tien dagen te overbruggen. Als ik bericht ontvang van het kinderdagverblijf, maak ik het geld over en dan zal het geld inmiddels wel op de rekening staan. Het grootste gedeelte krijgen we namelijk van de belastingdienst rond de 15^{de}.’

‘Het is nogal bezwaarlijk dat we nu de factuur moeten voorschieten. Ik betaal nu zo’n € 480,- per maand en moet dan nog wachten op het geld van de belastingdienst en kintent (=werkgeversbijdrage). Het gaat om bijna tweederde van mijn salaris wat ik even voorschiet.’

‘Het probleem is dat zowel het kinderdagverblijf als mijn werkgever hun eigen regels nu hebben. Zo print mijn kinderdagverblijf bij voorkeur op de laatste dag van de maand de nota. Bij mijn werkgever moet de declaratie de 5^{de} van de maand binnen zijn anders betalen ze die maand niet uit... Ik krijg doodleuk te horen dat ik dan maar een maand later de kosten moet declareren. Het gaat alleen wel om \approx 160,- per maand. En dat is voor ons veel geld. Momenteel probeer ik nog iets van medewerking te krijgen, maar die vlieger lijkt geheel niet op te gaan.’

Ouders wijzen ook op het dubbelzinnige effect van het voorschotbeleid:

‘Hoe minder geld, hoe meer je terugkrijgt, maar ook hoe meer je moet voorschieten.’

Bureaucratie

Veel klachten zijn er over de hoeveelheid administratie die nieuwe wet met zich meebrengt.

‘De nieuwe wet brengt heel veel rompslomp met zich mee, bureaucratie tot en met. Werkend in de kinderopvang zie ik dat juist kinderen/ouders die extra ondersteuning nodig hebben niet of veel minder van de opvang gebruik gaan maken. Of andere opvang zoeken, die in principe kwalitatief vaak niet zo veel te bieden hebben. Erg jammer.’

‘Ik vind het belachelijk dat ik IEDERE maand een formulier in moet vullen en op moet sturen om de bijdrage van de werkgevers te ontvangen. Een hoop bureaucratie, dat allemaal weer geld kost lijkt me.’

Kinderopvang: een gewone zaak?

‘Ik ben alleenstaande ouder en kostwinnaar, fulltime werkend, dus ik ben volledig van de kinderopvang afhankelijk. (Er is geen familie die opvangtaken kan overnemen). De hele administratie van de aanvragen was voor mij een dusdanige brij en rompslomp, dat het nog steeds niet rond is. De opvangorganisatie had wel aangeboden de administratie over te nemen voor € 30,- per maand, maar dat kan ik niet betalen.’

Werkgeversbijdrage

De niet langer geldende verplichting van de werkgeversbijdrage zorgt voor grote verontwaardiging.

‘Grootste nadeel is dat werkgevers niet standaard verplicht worden per werknemer een vast percentage of bedrag aan de belasting af te staan. Want als de werkgevers nu niet bijdragen, schiet je er dus mooi bij in en dat is niet eerlijk.’

‘Mijn werkgever heeft de wet aangegrepen om te bezuinigen op haar bijdrage. Al met al zijn we een stuk duurder uit dan voorheen.’

‘Als je (alleenstaande) vrouwen wil laten werken, dan moeten werkgevers verplicht worden bij te dragen in de kosten van de kinderopvang.’

Kosten en kwaliteit

Voor een grote groep mensen is de kinderopvang te duur geworden sinds de nieuwe wet is ingevoerd.

‘Ik ben bang voor de gevolgen op langere termijn, omdat concurrentie op geld en kwaliteit gaat plaatsvinden. Voor ouders is dit nauwelijks te beoordelen en mocht je dat al kunnen, overschakelen doe je niet zo snel wanneer je kind net gewend is en vriendjes heeft. Mijn vrouw heeft een opleiding in die richting en werkt in die branche en heeft veel kennis, dat is wel een voordeel. Ook hoor je van mensen die hun kinderen van 2,5 jaar in België (!) naar de opvang sturen als alternatief, wel wat extra regel, maar spaart al gauw duizend euro uit. De overheid neemt in Nederland z'n verantwoordelijkheid niet.’

‘Ik kan mijn kind niet naar een crèche brengen vanwege te weinig financiële middelen. Mijn werkgever betaalt slechts 1/6 deel van de kosten, maar met een bepaald maximum bedrag per maand; en dat bedrag ligt heel laag.’

Dat niet alleen lage inkomensgroepen lijden onder de hogere kosten als gevolg van de nieuwe wet blijkt uit de opmerking van de volgende man:

‘De progressief afnemende tabel voor vergoedingen van de overheid bij hogere inkomens zorgt – mijns inziens ten onrechte – voor een dubbele druk: en hogere belastingen en hogere kosten kinderopvang dan voor anderen. Dit heeft bij mij voor een aanzienlijke inkomensteruggang gezorgd. De vraag is nu serieus in beeld gekomen of mijn vrouw – die parttime werkt – niet beter kan stoppen met werken omdat de kosten voor onze vier kinderen te hoog zijn geworden in vergelijking tot het daartegenover staande inkomen.’

Ook maken ouders zich zorgen om de kwaliteit van de opvang:

‘De gehele wet plus alle informatie daarover gaat over geld en zelfregulering. De wetgever gaat er ook van uit dat opvangorganisaties zich verenigen in een organisatie. KDV geeft aan dat de wet de kwaliteit regelt. Terwijl de wetgever stelt dat de zorgaanbieder daar verder invulling aan zal geven.’

Buiten de boot

Er bestaat tevens een aanzienlijke groep mensen die als gevolg van de nieuwe buiten de boot valt, bijvoorbeeld doordat zij niet meer of onvoldoende aanspraak kunnen maken op bijzondere en/of gemeentelijke regelingen.

‘Ik ben NUG (niet uitkeringsgerechtigde), mijn man is werkzoekende. Dientengevolge vallen wij buiten alle regelingen. Wij zouden eventueel wel aanspraak kunnen maken op de gemeentelijke regeling (subsidie voor één ouder), maar die is nu nog maar 1/6 deel en dus totaal niet toereikend. Ouders worden door deze wet belemmerd werk te zoeken, ook bevordert het niet de integratie van kinderen.’

‘Mijn vrouw zit in de WAO. Zij gaat, na ernstig depressieve klachten, voor een periode van zeker negen maanden de dagbehandeling in van een psychiatrisch ziekenhuis. Opvang van kinderen is dus zeer nodig. Wij komen echter niet in aanmerking voor een bijdrage van het UWV, dat kan alleen als mijn vrouw aan het herintegratietraject deelneemt. De bedoeling van de psychiatrische behandeling is juist om mijn vrouw weer aan het werk te laten gaan, omdat ze dat het liefste wil.’

Dat de wet door het Rijk en de gemeentes verschillend wordt geïnterpreteerd blijkt eveneens uit het volgende voorbeeld:

‘Zelf ben ik wel tevreden. Maar mijn schoonzus en zwager vallen buiten de boot. Hij is volledig verlamd, zit in de WAO en heeft 24 uur per dag zorg nodig. Zij werkt drie dagen. Ze vallen buiten de wet en worden naar de gemeente verwezen. De gemeente Arnhem toetst met de normen van bijzondere bijstand, door de vermogenstoets krijgen ze niets, terwijl ze volgens de wet kinderopvang driehonderd euro per maand van de 734 euro van de overheid zou terugkrijgen.’

Er zijn ook ouders die positief zijn over de nieuwe wet, echter zelden zonder daarbij een kanttekening te plaatsen:

‘Wij zijn er op vooruitgegaan, maar het voorschieten van een zo hoog bedrag valt ons erg tegen en levert maandelijks rode cijfers op.’

Kinderopvang: een gewone zaak?

5. Conclusies en aanbevelingen

De informatievoorziening

De informatievoorziening is redelijk goed verlopen, hoewel nog een op de vijf ouders zelf op zoek is gegaan naar informatie. Vooral de informatie via het voorlichtingsboekje en de website werd goed gewaardeerd.

De voorschotten

Aangezien zowel de werkgeversbijdrage als de bijdrage die wordt verstrekt door het Rijk halverwege of aan het einde van de maand worden gestort, komen veel ouders in financiële problemen.

Iedere maand moeten de ouders het geld terug vragen aan één of twee werkgevers. Dit brengt een enorme papieren rompslomp met zich mee.

Aanbeveling

Beter is het om de bedragen automatisch te storten en éénmaal per jaar de afrekening te doen. Stort de werkgeversbijdrage iedere eerste dag van de maand automatisch op de bankrekening van de ouders en verzorgers. De werkgevers kunnen via een jaarrekening de rechtmatigheid van de ontvangen bijdragen controleren. Stort ook de bijdrage die wordt verstrekt door het Rijk, iedere eerste dag van de maand automatisch op de bankrekening van de ouders en verzorgers. Net als de werkgever kan de belastingdienst via een jaarrekening de rechtmatigheid van de ontvangen bijdragen controleren.

De werkgeversbijdrage

Hoewel uit onze enquête blijkt dat meer werkgevers zijn gaan bijdragen, dragen nog slechts bij 40 procent van de ondervraagde mensen beide werkgevers bij. Daarmee is de situatie wel verbeterd, maar nog steeds problematisch. De minister gaat ervan uit dat als de overheid minder bijdraagt, werkgevers vanzelf meer zullen bijdragen. Het omgekeerde kan echter net zo goed het geval zijn, wat betekent dat werkgevers niet bijdragen omdat de overheid het dan wel voor ze doet. Voor ouders is dit financieel nadelig omdat de rijksbijdragen lager zijn.

De snelste wijze om dit op te lossen is het invoeren van een verplichte werkgeversbijdrage. Omdat dit voor de werkgeverskant een onrechtvaardigheid met zich mee brengt, moet er op langere termijn een andere oplossing komen. Bedrijven met overwegend jong personeel zoals supermarkten betalen relatief weinig, kleine bedrijven met weinig omzet betalen onevenredig veel wanneer ze veel vrouwelijk personeel in dienst hebben.

Aanbeveling

De SP stelt voor op korte termijn de werkgeversbijdrage te verplichten. Op langer termijn is het beter via de loonheffing een klein percentage te heffen voor een fonds voor kinderopvang, waaruit vervolgens de zogenaamde werkgeversbijdrage betaald kan worden. Dit zal ook een positief effect hebben op het verminderen van de administratieve lasten.

Kinderopvang: een gewone zaak?

De rijksbijdrage

De bijdragen van het Rijk blijken voor ongeveer de helft van de ondervraagde ouders onvoldoende. Uit de enquête komen ook signalen dat de vangnetregelingen van gemeenten tekort schieten. Omdat deze regelingen juist voor de zwakkere groepen in onze samenleving zijn, is dit onacceptabel.

Aanbeveling

Op zeer korte termijn moet het ministerie van OCW onderzoek doen naar de praktische uitwerking van deze regelingen, en dit jaar nog rapport uitbrengen.

Toegankelijkheid

In deze enquête 10 procent van de ondervraagden aan dat ze minder uren opvang hebben afgenomen na invoering van de nieuwe wet. Ook heeft een aantal mensen gekozen voor opvang in eigen kring. Ook dat zijn signalen dat de toegankelijkheid van de kinderopvang is verminderd. Dit is een zorgelijke ontwikkeling en het tegenovergestelde van wat met de wet is beoogd.

Aanbeveling

Het ministerie van OCW moet dit jaar nog onderzoek doen naar de toegankelijkheid van de kinderopvang en kijk hoe deze verbeterd kan worden.

Tevredenheid

De resultaten van deze peiling wijzen er op dat er nog belangrijke knelpunten bestaan. Tweederde van de ondervraagde mensen is ontevreden of zeer ontevreden over de nieuwe wet. Het lijkt erop dat een deel van de kinderdagverblijven hun prijzen hebben opgetrokken richting maximaal subsidiabele prijs. De marktwerking heeft dus niet geleid tot de beoogde prijsverlaging.

Aanbeveling

Begin nog dit jaar met de evaluatie van de wet. Geef daarin speciale aandacht voor de uitwerking van de gemeentelijke regelingen.

Slotwoord

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid benadrukt regelmatig het belang zowel goede en betaalbare kinderopvang; zowel in de strijd voor de emancipatie als in de strijd tegen de vergrijzing.

Volgens een ondervraagde ouder zou de huidige CDA minister een anti-emancipatoir beleid voeren: 'Is deze wet een manier van het CDA om via de achterdeur de vrouw terug te plaatsen achter het aanrecht?' En een andere ouder wijst op de tegenstrijdige resultaten van het anti-vergrijzingsbeleid van dit kabinet: 'Ik zou heel graag nog een tweede kindje willen, maar dit is voor ons op dit moment onmogelijk omdat we dat dan al helemaal niet meer kunnen betalen.'

SP-*eerste weg links*



Tweede-Kamerfractie, Plein 2, Postbus 20018, 2500 EA 's-Gravenhage
T (070) 318 30 44 F (070) 318 38 03 E kamer@sp.nl I www.sp.nl